

APOSTROFUS (2) *sb m*

Samogłoski nie kreskowane.

(lat.) A sg apostrofum (2).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu: apostrof.

Znak graficzny stosowany w pisowni włoskiej i francuskiej, sygnalizujący elizję samogłoski [apostrophus, Latine aversio, accentus collisivus, in fine alicuius dictionis denotans vocalem praecedentis esse elisam Mącz 13a] (2) : Więc [ma włoski język] [...] apóstrophum, którym vocalis przy wokalifzu eliduią JanNKar C4; Accentów używa przy tym [francuski język] nie mało, y Apóstrophum. JanNKar C4v.

KW